



עפ"ת (מרכז) 48021-04-24 - יצחק מצהה פרדה נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 48021-04-24 פרדה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 395017/2022

לפני כבוד השופט העמית אחיקם סטולר

יצחק מצהה פרדה ע"י עו"ד אלכס זיו

מערער
נגד

מדינת ישראל ע"י עו"ד מור שרוני (פמ"מ)

משיבה

פסק דין

בפניי ערעור על פסק-דין של בית-משפט השלום לתעבורה מרכז בפ"ל 14052-08-22 מיום 27.03.24 (כב' השופטת שירי שפר) אשר הרשיע את המערער בעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961. בימ"ש קמא גזר על המערער את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לתקופה של 4 חודשים.

ב. מאסר בן 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים.

ג. פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים.

ד. פסילה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים.

ה. קנס בסך 1000 ₪.

כתב האישום

2. ביום 26.08.22 בשעה 3:47, נהג המערער בכביש 40 כשהוא שיכור, בכך שבדגימת אוויר נשוף (בדיקת "ינשוף") נמצא אלכוהול בריכוז של 1,046 מק"ג בליטר אחד של אוויר נשוף.



3. המערער כשל במבחן המאפיינים הכולל מבחן עמידה ומבחן הליכה בקו ישר ונגיעת אצבע לאף.

פסק הדין של בית משפט קמא

4. המשיבה (המאשימה דשם) עמדה על עובדות כתב האישום לרבות הטענה שהמערער (הנאשם דשם) כשל בבחינת מאפיינים. המערער כפר באופן הפעלת מכשיר הבדיקה, מיומנות המפעיל ובתקינותו. בנוסף, כפר בבדיקת המאפיינים.

5. המערער טען כנגד תקינות מכשיר הינשוף וקבילות תעודת בלון המעבדה ששימש את מפעיל המכשיר לכוילו. בית משפט קמא דחה טענה זו וקיבל את טענות המשיבה בדבר תקינות המכשיר ובלון הכיול.

6. המערער טען כי כיוול המכשיר נעשה שלא על פי הנהלים. בית משפט קמא דחה טענה זו בהתבסס על עדת התביעה העובדת במעבדה המשטרית וקבע כי לא נפל כל פגם באופן בו בוצע כיוול המכשיר.

7. המערער טען כנגד הבדיקה התקופתית של המכשיר אך לא הצליח להוכיח כי היה כשל או כי נפלה טעות באופן ביצוע הבדיקה. לפיכך, דחה בית המשפט את טענתו.

8. בית משפט קמא קבע כי נמצאה הוכחה לשכרות המערער מעבר לכל ספק סביר מכוח הבדיקה המדעית. עוד הוסיף בית המשפט כי נמצא חיזוק ראיתי לממצאי הבדיקה בריח האלכוהול שנדף מפיו ומכך שכשל בבדיקת המאפיינים.

9. בית המשפט דן בטענות ההגנה ודחה את כולן. בנוסף, קבע בית המשפט שגרסת המערער רצופת סתירות ואינה מהימנה.

10. בית משפט קמא קבע כי במעשיו פגע המערער בערך החברתי של הגנה על שלום הציבור ובטחונו ברף גבוה, על ידי כך שיצר סכנה של ממש לפגיעה בעוברי דרך.

טענות המערער

11. המערער חזר על טענותיו וכפר בעובדות כתב האישום וטען כנגד הכרעת הדין בכך שלטענתו לא הוכחה תקינות בדיקת הינשוף.

12. המערער טען כי קיימת טעות וסתירה בתצהיר הקונסולרי אשר נחתם בידי נציג יצרן בלוני האתנול המשמשים לכויל הינשוף (מקור הבלונים הוא אנגליה). הטעות היא בחוסר ההלימה בין תאריך מתן ההצהרה ותאריך אימות החתימה (שם, תאריך האימות קודם לתאריך מתן ההצהרה). המערער טען, כי מהתצהיר עולה פער בין תאריך החתימה על התצהיר לבין תאריך מתן ההצהרה - מועד החתימה על התצהיר הוא יום 27/03/2020 (27 mar 2020) ואילו מועד



מתן ההצהרה הקונסולארית הוא יום 27/05/2020 (27 may 2020).

המערער טען כי מדובר בטעות עובדתית אשר לכל הפחות משליכה על תוקף התצהיר, ולכן, יש מקום להגשתו באמצעות המצהיר או מאמתו. המערער טען כי בשל טעות זו, לא ניתן היה לקבל תצהיר זה כראיה להוכחת תקינות ריכוז בלוני האתנול - ודי בכך כדי לעורר ספק סביר ביחס לתקינות פעילות מכשיר הינשוף אשר מכויל באמצעות אותם הבלונים. המערער הפנה בעניין זה לרע"פ 3981/11 **שרביט נ' מדינת ישראל**, שם בית המשפט ציין כי **"מן הראוי כי התביעה תבחר להוכיח את התנאים הנדרשים בפקודה להוכחת קבילותה של הראיה המוסדית בדרך הרגילה, בתצהיר שיוגש מטעם היצרן, ובמידת הצורך בהבאת המצהיר לחקירה"**.

13. המערער טען כי אין מקום להרשיע אותו בעבירת שכרות על סמך בדיקת מאפיינים בלבד, וזאת משני טעמים. הטעם הראשון הוא היעדר הוכחה בבית משפט קמא כי "טופס" הלכת ארביב (ראו רע"פ 3807/11 **מדינת ישראל נ' ארביב** (נבו 18.2.2013)) לא נמסר לו כדין. תכליתו של הטופס ליידע את הנהג כי לא עבר בדיקת מאפיינים וכי זכותו להיוועץ בעניין זה עם עו"ד ואף לעבור בדיקה עצמאית בבית חולים או מעבדה לבדיקת ריכוז האלכוהול. מאחר ולא הוכח בבית משפט קמא כי המערער יוֹדע בדבר זכויותיו, טען שדי בכך בכדי לאיין את האפשרות להרשעה בעבירת השכרות מכוח כישלון בבדיקת המאפיינים.

טענות המשיבה

14. המשיבה טענה כי יש להותיר את ההרשעה על כנה, שכן הוכח מעל לכל ספק סביר שהמערער ביצע את עבירת הנהיגה בשכרות שהוכחה מכוח הבדיקה המדעית.

15. בנוגע לטענה בדבר החתימה על התצהיר הקונסולרי טענה המשיבה כי מדובר בטעות טכנית ושניתן לבדוק זאת מעיון בתצהיר ובאימות הקונסולרי. בנוסף, ציינה המשיבה כי בית משפט קמא דן בטענה זו ודחה אותה.

16. בנוגע לטענה נגד כיול מכשיר הינשוף טענה המשיבה כי על פי הנוהל יש לבצע את בדיקת הכיול עם בלון גז שערכו נע בטווח שבין 110 ועד 400 מיקרוגרם לליטר של ריכוז אתנול, ערך שעולה בקנה אחד עם הערך שצוין בחקירה של עובדת המעבדה בעדותה.

17. באשר לגזר הדין, טענה המשיבה כי בית משפט קמא התחשב בנסיבותיו האישיות של המערער ומיקם את עונשו במחצית התחתונה של מתחם הענישה.

דין והכרעה

18. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין הערעור להידחות.

19. המערער טען כי לא הוכח כי קיבל "טופס ארביב" בצמוד לבדיקת המאפיינים. אני מקבל טענה זו משני טעמים. הראשון, משום שההרשעה אינה מתבססת אך על בדיקת המאפיינים, אלא גם על בדיקת ינשוף, שבית משפט קמא קבע כי הייתה לפי דין. השני, משום שבדין נוסף קבע בית



המשפט כי "טופס ארביב" אינו הלכה מחייבת:

"בבחינת למעלה מן הצורך גם אם אהיה מוכנה להניח, כי בפסק הדין מושא הבקשה, יש פיתוח חדשני בנוגע לדרך יישומו של סעיף 64ב(א)(4) לפקודת התעבורה, עדיין איני סבורה, כי יש בפיתוח זה כדי להוות הלכה חדשה, בוודאי לא כזו המקיימת את דרישות סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט. על מנת לדעת אם הדברים שאמר בית המשפט בפסק דינו עולים כדי הלכה, חייבת אותה הלכה לגלות עצמה על פני פסק הדין. וגילוי פנים בהקשר זה פירושו, שבית המשפט ביקש במודע ובמכוון לקבוע הלכה (ראו: דנ"א 4804/02 רביזדה נ' גולדמן [פורסם בנבו] (19.8.2002)). במקרה שלפני לא נקבעה כל הלכה גלויה ומפורשת" (דנ"פ 1668/13 ארביב נ' מדינת ישראל (נבו 6.6.2013)).

משאלו הם פני הדברים, אין לקבל את טענת המערער בדבר בדיקת המאפיינים. ודאי כאשר כבר נפסק כי ניתן להרשיע על בסיס בדיקת המאפיינים (ראה: רע"פ 3034/16 דיין נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (נבו 6.9.2016)). ניתן לדחות את הערעור כבר על בסיס בדיקת המאפיינים בה כשל.

20. המערער הציג שורה של מסמכים המצביעים, לשיטתו, על פגמים בתקינות מכשיר הבדיקה. טענות אלו נדונו ונדחו בבית משפט קמא.

21. המערער טען כנגד התצהיר הקונסולרי הנוגע לקבילות תעודת הבלון, בית משפט קמא דחה טענה זו וקיבל את טענת המשיבה לפיה המצהיר מטעם החברה המייצרת את הבלונים, מר פול ג'ון לידבטר חתם על התצהיר בפני גב' הדר אררט, הנציגה הדיפלומטית בלונדון ביום 25/05/2020. הדבר עולה מתצהירו של לידבטר בשפה האנלית, ובו נרשם "Date: 27th May 2020". בית המשפט קיבל את הטענה כי סביר שהמתרגם טעה לחשוב שהאות y במילה May היא האות r ולכן סבר בטעות כי נרשם החודש March ובקיצור mar.

בדומה לבית משפט קמא, אני מוצא את הטעות הזו טכנית ולא מהותית, היא אינה מעלה ספק באמיתות תוכנו של התצהיר וכתוצאה מכך גם אינה מערערת את אמינות ריכוז האתנול בבלון הבדיקה.

22. המערער טען כנגד תקינות מכשיר הינשוף. לטענתו, לא הוכחה תקינות הכיול התקופתי של המכשיר אשר מבוצעת במעבדת משטרת ישראל. לטענתו אף לא הוכח כי למעבדה של משטרת ישראל ישנה הסכמה של הרשות הלאומית להסמכת מעבדות.

באשר לתקינות מכשיר הינשוף, בית משפט קמא דחה טענה זו לאחר שעין בנוהל המשטרה שהוגש לו בעניין וכן לאחר שחקר את העדה איזבלה מיכלסון, העובדת במעבדה זו. ולא מצאתי מקום להתערב בממצאיו העובדתיים של בית משפט קמא.



באשר לטענת ההסמכה, שוכנעתי כי מדובר במעבדה מוסמכת על ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות וכי כל האישורים לכך נמצאים באתר הרשות.

23. למעלה מן הצורך, אציין, כי אין זה מדרכה של ערכאת ערעור להתערב בממצאים עובדתיים שהוכרעו על ידי בית משפט קמא וכמו כן, אין מדרכה של ערכאת ערעור להתערב בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים, שהעניין דנן אינו נכלל בהם (ראו: ע"פ 1846/13 עמאש נ' מדינת ישראל (נבו 1.12.2013)).

24. באשר לגזר הדין

בית משפט קמא נתן דעתו על עברו התעבורתי של המערער הכולל הרשעה מהעת האחרונה בעבירה של נהיגה תחת השפעת חומר משכר. כך גם איזן בית המשפט קמא נכונה בין ריכוז האלכוהול הגבוה (כפול מהמידה הקבועה) לבין עברו התעבורתי של המערער. גזר הדין נגזר גם ממדיניות הענישה הנהוגה. מהערך החברתי שניפגע ומידת הפגיעה בו, על נסיבות הקשורות בביצוע העבירה וקביעת עונשו של המערער בתוך מתחם העונש ההולם. תוך שמביא בחשבון את עברו הפלילי הנקי לזכותו ואת עברו התעבורתי לחובתו. ניתן לומר כי בית משפט קמא הקל עם המערער בהינתן שריכוז האלכוהול שנמצא בגופו היה כפול מהמידה הקבועה. עוד שקל בית משפט קמא את העובדה שהמערער היה מספר ימים במעצר בית, את גילו של המערער ונסיבותיו האישיות.

25. כאמור, התוצאה הראויה הינה כפי שקבע בית משפט קמא, ואני מאמץ את קביעתו.

סיכום

26. פסק דינו של בית משפט קמא מושתת על אדנים איתנים. הטענות כנגד הפעלת מכשיר הינשוף בתיק זה נדחות והחשוב מכל שהמערער כשל בבדיקת המאפיינים שדי בה בלבד, בהתאם להלכה הפסוקה, להביא להרשעה. התוצאה היא כי פסק הדין של בית משפט קמא יוותר על כנו.

הערעור נדחה אפוא.

ניתנה היום, י"ט שבט תשפ"ה, 17 פברואר 2025,
בהעדר הצדדים.